

Men denne lethed i stilen opnås hos Béranger desværre på bekostning af grundighed i behandlingen af det emne, han skriver om. En dansk filmhistoriker får tilliden til Bérangers grundighed svækket på et tidligt tidspunkt i læsningen af hans bog. På side 32 kommer han ind på at omtale tidlig dansk film, og det er beklageligt at se, hvor mange unøjagtigheder og fejl det lykkes ham at fremkomme med blot på en enkelt side. Således skriver han, at vor films blomstringstid var betinget af de særlige forhold under den første verdenskrig. Det var jo tværtimod disse forhold, der var med til at ødelægge vor filmindustri. På samme side nævner han, at „Morfinisten“ er produceret af „Nordisk Films Kompani“. Men den var „Skandinavisk-russisk Handelshus“ første store succes. Og når han fortsætter med at sige, at *Victor Sjöström* i sine første film var påvirket af samtidige sensationsfilm fra „Nordisk“, er dette også en unøjagtighed. For ganske vist producerede „Nordisk“ sensationsfilm på dette tidspunkt, men denne genre var dog først og fremmest en specialitet hos „Skandinavisk-russisk Handelshus“, og de tidlige svenske sensationsfilm er da også påvirket af „Skandinavisk-russisk Handelshus“ produkter, især af „Den flyvende Cirkus“, hvad man også kan læse hos den svenske filmhistoriker *Bengt Idestam-Almquist* i dennes grundlæggende værk om tidlig svensk film „När filmen kom til Sverige“. Béranger skriver om *Victor Sjöström*, at denne, inden han arbejdede med film, en overgang havde været beskæftiget som instruktørassistent ved Det kongelige Teater i København. Denne oplysning er interessant, men er den rigtig? Det er ikke lykkedes

mig at verificere den, og mig bekendt skriver *Bengt Idestam-Almquist*, den største kender af *Victor Sjöström*, intet herom hverken i sin før omtalte filmhistorie eller i sin biografi over de to største svenske stumfilminstruktører, i det værk, der hedder: „Sjöström och Stiller“.

Desværre skæmmes Bérangers filmhistorie ikke alene af sådanne unøjagtige detaljer som de ovennævnte, men man savner tillige en kyndig æstetisk vurdering både af enkelte film og af hele filmperioder. I sin gennemgang af for eks. *Alf Sjöbergs* „Frøken Julie“ og af *Ingmar Bergmans* „Sommerleg“ kommer han først med et godt oplæg, giver dernæst et velskrevet og udførligt handlingsreferat, men den saglige bemælselse af filmene udebliver.

En skandinavisk læser af „La grande aventure du cinéma suédois“ vil ikke kunne hente meget i denne bog, derimod har den måske en vis berettigelse overfor et fransk publikum, der ikke kender meget til svensk film og med denne bog får en ganske livfuld introduktion til emnet.

Marguerite Engberg.

Film i skolen

Ellen Siersted: Filmundervisning. Gyldendal 1961.

For et par år siden udgav Gyldendal i serien „Klassens Bibliotek“ en lille bog af *Ellen Siersted* „Hvad er film?“ Denne bog var beregnet for skoleelever i mellemkolealderen og gav i meget kortfattet form en introduktion til filmens teknik og de forskellige filmtyper og -gener. Den er med udbytte blevet benyttet som grundbog nogle af de steder, hvor man i den

Fra museets billedarkiv

Den 6. februar 1961 døde *George Schnévoigt*, instruktøren, der frem for nogen prægede den danske tonefilms første år. De færreste tænker vel på, at *Schnévoigt* allerede i 1915 begyndte sin karriere som filminstruktør med „De mystiske Z-Straaler“ eller „Skeletdansen“ eller „Dødedansen“, der fik premiere den 14. februar 1916 i „Kosmorama“ på Østergade. På billedet fra filmen ses *Friiof Kaulbach* og *Anton de Verdier* som to desperate artistbrødre, der har fanget *Alma Hinding*, for at frarøve hende og hendes far, professoren, de mystiske Z-stråler. Allerede i denne tidlige film fornemmer man *Schnévoigts* tekniske omhyggelighed og glimrende udnyttelse af belysningen, som i denne scene i en skibslast, hvor lyskilden er en åben dæksluge.

